

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418010317
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1418010317.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.marca 2020 v Bratislave

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku sa obžalovaný W. Q., nar. XX.XX.XXXX v Dolnom Kubíne, trvale bytom E. U. XX, R., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp.zn. 1Pv 121/18/1104, zo dňa 06.augusta 2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohovárania podľa § 373 ods.1, 2 písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obžalovaný uviedol nepravdivú informáciu týkajúcu sa poškodeného Ing. D. L., v tom čase generálneho riaditeľa Výskumného ústavu zväračského, Račianska č. 1523/71, Bratislava vzťahujúcu sa k úlohe poškodeného Ing. D. L. ako odborného hodnotiteľa projektov, a to tak, že v reportáži TV Markíza s názvom „Prehovoril o úplatkoch“ týkajúcej sa poskytovania nenávratného finančného príspevku vo výške 6 911 806,60 Euro, vysielanej na celom území Slovenskej republiky dňa 30.júla 2017 v relácii Televízne noviny uviedol, že „Pán L. nás navštívil počas toho procesu hodnotenia a povedal nám, že aké sú ceny za úspešné hodnotenie“ a následne reagoval na otázku moderátora TV Markíza: „Pán L. hovoril o všimnom, teraz zrejme si asi žiadal úplatok, to pán L. hovoril okolo dvadsiatich percentách, my sa bavíme o sume dvadsať percent zo siedmich miliónov“, pričom táto nepravdivá informácia mala nepriaznivý vplyv na postavenie poškodeného Ing. D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XX, Bratislava v zamestnaní a mala za následok skončenie pracovného pomeru poškodeného vo Výskumnom ústave zväračskom a nepriaznivý vplyv na ďalšie profesné pôsobenie poškodeného Ing. D. L. v ďalších inštitúciách a organizáciách

o s l o b o d z u j e

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodený Ing. D. L., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom R., Q. Č.. XX so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 06.augusta 2018 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal obžalobu na obvineného W. Q. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) na tom skutkovom základe, že obžalovaný uviedol nepravdivú informáciu týkajúcu sa poškodeného Ing. D. L., v tom čase generálneho riaditeľa Výskumného ústavu zväračského, Račianska č. 1523/71, Bratislava vzťahujúcu sa k úlohe poškodeného Ing. D. L. ako odborného hodnotiteľa projektov, a to tak, že v reportáži TV Markíza s názvom „Prehovoril o úplatkoch“ týkajúcej sa poskytovania nenávratného finančného príspevku vo výške 6 911 806,60 Euro, vysielanej na celom území Slovenskej

republiky dňa 30.júla 2017 v relácii Televízne noviny uviedol, že „Pán L. nás navštívil počas toho procesu hodnotenia a povedal nám, že aké sú ceny za úspešné hodnotenie“ a následne reagoval na otázku moderátora TV Markíza: „Pán L. hovoril o všimnom, teraz zrejme si asi žiadal úplatok, to pán L. hovoril okolo dvadsiatich percentách, my sa bavíme o sume dvadsať percent zo siedmych miliónov“, pričom táto nepravdivá informácia mala nepriaznivý vplyv na postavenie poškodeného Ing. D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. 17, Bratislava v zamestnaní a mala za následok skončenie pracovného pomeru poškodeného vo Výskumnom ústave zvéračskom a nepriaznivý vplyv na ďalšie profesné pôsobenie poškodeného Ing. D. L. v ďalších inštitúciách.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, pod č.k. 2T/62/2018.149, zo dňa 07.decembra 2018 súd podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) z dôvodov uvedených v § 215 ods. 1 písm. b/ Tr.por. bolo trestné stíhanie zastavené, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 1 To/7/2019 na neverejnom zasadnutí dňa 17.apríla 2019 súd podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.pr. uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 T/62/2018 zo dňa 07.decembra 2018 zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Uznesenie bolo súdu doručené dňa 04.júla 2018.

Sťažnostný súd konštatoval, že na ustálenie naplnenia všetkých znakov žalovanej trestnej činnosti bude potrebné vykonať kontradiktórne dokazovanie na hlavnom pojednávaní za uplatnenia zásady ústnosti a bezprostrednosti. Mal za to, že skutočnosť, že skutok nie je trestným činom, prípadne priestupkom sa musí bezpečne zistiť (rozumej preukázať), ak doterajšie výsledky konania obsiahnuté v spise svedčia o tom, že vykonaným dokazovaním pred súdom sa môžu preukázať znaky trestného činu, prípadne priestupku (otázke priestupku pritom okresný súd nevenoval žiadnu pozornosť), nemožné trestné stíhanie z tohto dôvodu zastaviť (R18/1960). Pokiaľ prokurátor neunesie dôkazné bremeno pred súdom, následkom bude prípadné oslobodenie obžalovaného spod obžaloby pre žalovaný skutok (napríklad aj aplikovaním zásady ultima ratio), čo však v tomto štádiu po podaní obžaloby nie je možné jednoznačne podľa odvolacieho súdu ustáliť. Mal totiž za to, že z obsahu spisu vyplývajú totiž dôkazy svedčiace tak v prospech ako i v neprospech obvineného, pričom ich vyhodnotenie nie je možné uskutočniť bez kontradiktórneho dokazovania pred súdom. Úlohou okresného súdu preto bude nariadiť termín hlavného pojednávania, vykonať vo veci dokazovanie a po náležitom vyhodnotení vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr.por. rozhodnúť v súlade so zákonom.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka a zároveň poškodeného Ing. D. L., svedkov G. H., H. R., JUDr. G. R., M. Q..

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávanií a to:

-výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní č. I. 16-20 zo dňa 26.04.2018, č. I. 21-25 zo dňa 04.07.2018, na hlavných pojednávaniach dňa 09.10.2019, 02.12.2019 a dňa 02.03.2020,

-výsluchom svedka a zároveň poškodeného Ing. D. L. - v prípravnom konaní dňa 04.05.2019 - č. I. 26-32, na hlavnom pojednávaní dňa 09.10.2019

-výsluchom svedkov

-G. H. - v prípravnom konaní dňa 22.05.2018, č. I. 33-37, na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2019

-H. R. - v prípravnom konaní dňa 31.05.2018, č. I. 39-42, na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2019

-JUDr. G. R. - v prípravnom konaní dňa 04.06.2018, č. I. 44-47, na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2019

-M. Q. - na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2020

Listinné dôkazy podľa § 269 Tr.por. založené v spise a oboznámené na hlavnom pojednávaní:
-podnet na preskúmanie rozhodnutia č. 21764/2017 mimo odvolacieho konania, zo dňa 26.júla 2017
-rozhodnutie č. 21764/2017 o neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo dňa 10.mája 2017

-nahlásenie podozrenia z korupčného správania Výskumnej agentúre SR zo dňa 26.júla 2017
-poskytnutie informácie o stave aplikovaného výskumu pod vedením Výskumnej agentúry Ministerstva školstva a návrh na prešetrenie vzniknutej nezrovnalosti zo dňa 26.júla 2017
-relácia Televízne noviny - reportáž odvysielaná dňa 30.júla 2017 a nasledujúce - žiadosť o poskytnutie audio vizuálnych záznam - odpoveď zo dňa 30.augusta 2017 s DVD nosičom -zároveň v predmetnom podaní od MARKÍZA SLOVAKIA, spol. s.r.o. zo dňa 30.augusta 2017 - bolo uvedené: „s poľutovaním Vám oznamujeme, že požadovaný nezostrihaný záznam rozhovoru (rozhovorov) redaktora s pánom W. Q. (obvineným) - ktorý bol podkladom pre danú reportáž (reportáže) Vám nemôžeme zaslať, z dôvodu, že ním už k dnešnému dňu nedisponujeme, nakoľko nezostrihané záznamy rozhovorov ukladáme len pre interné účely na nevyhnutnú dobu“.

-uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Bratislava zo dňa 15.decembra 2017, ktorým bolo rozhodnuté podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. por. Trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 3 Tr.zák. na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase, v mesiaci júl roku 2017 v Bratislave - Nové Mesto, Račianska 1523/71, v budove Výskumného ústavu zväračského - Priemyselný inštitút SR, v dosiaľ nezistenej miestnosti, v súvislosti s poskytovaním nenávratného finančného príspevku vo výške 6 911 808,16 Eur, v rámci Operačného programu Výskum a inovácie, realizujúceho podľa zákona č. 292/2014 Z.z.o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zámernov v znení neskorších predpisov, pre žiadateľa právnickú osobu Prefa Alfa, a.s., IČO: 36370967, so sídlom Žilina, Bytčická 89 (ďalej len „Prefa Alfa, a.s.“) v oblasti Priemyselného výskumno - vývojového centra akumulčných systémov tepla, dosiaľ presne nezistená osoba vystupujúca ako odborný hodnotiteľ vykonávajúci hodnotenie projektového zámeru pre Výskumnú agentúru, na osobnom stretnutí, pre seba vyžiadala od W. Q., konajúce pre Prefa Alfa, a.s., 20 % z hodnoty nenávratného finančného príspevku, vo výške 1 382 361,63 Eur ako úplatok, za vykonanie pozitívneho hodnotenia v prospech právnej osoby Prefa Alfa, a.s. zastavuje, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.decembra 2017.

-pripojený spis Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 4 C/21/2019 - žaloba na ochranu osobnosti - kde žalobcom je poškodený (Ing. D. L.) a žalovaným v prvom rade je obžalovaný, v druhom rade PREFA ALFA, a.s. a v treťom rade - MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o.,
V predmetnej veci do dňa vyhlásenia toho to rozsudku nebol nariadený termín pojednávania a ani nebol vyhlásený rozsudok.

Vo vzťahu k obžalovanému boli zabezpečené:

-odpis registra trestov
-evidencia priestupkov - z ktorej vyplynuli len priestupky na úseku cestnej premávky.

Obžalovaný podľa obžaloby mal naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr.zák. - pretože o inom - poškodenom Ing. D. L.vi oznámil nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní alebo spôsobiť inú vážnu ujmu a čin spáchal verejne.

Objektom predmetného trestného činu je záujem na ochrane jednotlivca pred oznámením nepravdivého údaju o ňom, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, resp. spôsobiť ďalšie zákonom predpokladané následky.

Je to ochrana cti, dobrej povesti a vážnosť človeka pred ohováraním, ktoré môže vážnym spôsobom narušiť občianske spolužitie. Rozlišuje sa česť v zmysle objektívnom, t.j. vážnosť, ktorú človek požíva v predstave iných ľudí, a v zmysle subjektívnom, t.j. vedomie vlastnej hodnoty.

Objektívna stránka trestného činu spočíva v oznámení nepravdivého údaju o inom, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu. Tieto jednotlivé možné následky sú uvedené alternatívne. Musí však ísť o nepravdivý údaj, pričom v trestnom konaní je nevyhnutné dokázať jeho nepravdivosť. Takýto údaj navyše musí byť spôsobilý vyvolať ďalej uvedené alternatívne následky, čo tiež musí byť v trestnom konaní dokázané.

K naplneniu tak objektívnej stránky dôjde teda za kumulatívne splnenia podmienok:

-oznámenie nepravdivého údaju o inej osobe (fyzickej osobe),
-pričom táto nepravdivá informácia musí byť spôsobilá v značnej miere vyvolať následky predpokladané daným ustanovením.

Znamená to tak, že miera ohrozenia dotknutej osoby musí byť podľa zákona značná - t.j., že uvedenie nepravdivého údaju musí byť schopné ohroziť poškodeného v značnej miere, a preto nepostačuje akékoľvek ohrozenie, hoci aj v nízkej či obvyklej intenzite, ale musí ísť skutočne o ohrozenie zásadnejšieho charakteru (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky - sp.zn. 5 Tdo 83/2003, zo dňa 05.02.2003, 11 Tdo/15/2008, zo dňa 08.07.2008).

Nepravdivý údaj je taký, ktorý nezodpovedá skutočnosti. Nepravdivý údaj sa môže týkať jednak konania ohováranej osoby, jednak aj jej vlastností, názorov alebo presvedčenia. Ak ide o pravdivý údaj a páchatel ním chcel ohroziť vážnosť osoby u spoluobčanov, nie je to trestným činom.

Znamená to, že nepravdivý údaj je taký údaj, ktorý je v rozpore so skutočným stavom veci (so skutočnosťou). Preto je nutné, aby mohla byť pravdivosť údaju, ktorá podmieňuje trestnú zodpovednosť pre trestný čin ohovárania overiteľná.

Oznámenie takéhoto údaju môže byť realizované rôznou formou - napr. telefonicky, telegraficky, písomne. Stačí ak nepravdivý údaj oznámil páchatel len jednej osobe odlišnej od ohováraného.

Otázku značnou mierou treba hodnotiť podľa okolností konkrétneho prípadu s prihliadnutím na spoločenské postavenie dotknutej osoby, na jej charakterové a mravné vlastnosti, ďalšej na povahu oznámeného údaju, okolnosti oznámenia, rozšírenie takej informácie a podobne.

Poškodenie v zamestnaní môže spočívať napr. v možnosti preradenia do nižšej pracovnej funkcie alebo aj výpovede.

Inou vážnou ujmu môže byť napr. ohrozenie politickej kariéry, neuzavretie lukratívnej zmluvy.

Ide o ohrozovací trestný čin, pričom takéto nebezpečenstvo nehrozí bezprostredne, ale má charakter tzv. vzdialeného nebezpečenstva, ktoré nemusí vzniknúť. Trestný čin je dokonaný oznámením nepravdivého údaju, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť vážnosť iného i spoluobčanov, resp. spôsobiť ďalšie zákonom predpokladané následky.

Subjekt je všeobecný (ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba).

Kvalifikačným znakom je spáchanie trestného činu - verejne (§ 122 ods. 2 Tr.zák.).

Podľa § 122 ods. 2 Tr.zák. - trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný
a/obsahom tlačoviny alebo rozširovaním spisu, filmom, rozhlasom, televíziou, použitím počítačovej siete alebo iným obdobne účinným spôsobom, alebo
b/ pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Ako vyplýva zo skutkovej podstaty uvedeného žalovaného trestného činu - znakmi charakterizujúcimi jeho objektívnu stránku sú uvedenie nepravdivého údaju a jeho spôsobilosť v značnej miere privodiť niektorých v tejto skutkovej podstate predpokladaný následok (samotné spôsobenie následku sa nevyžaduje).

Z uvedeného tak vyplýva, že nie každé šírenie nepravdivej informácie je postihnutelné podľa § 373 Tr.zák., ale pôjde len o také protiprávne konanie, ktoré je skutočne spôsobilé v značnej miere spôsobiť deklarovaný následok ustanovenia § 373 Tr.zák.

Pri subsumovaní určitého protiprávneho konania pod skutkovú podstatu trestného činu ohovárania podľa § 373 Tr.zák. je však nevyhnutné vždy zohľadniť všetky dostupné okolnosti daného prípadu, a to najmä povahu oznámeného nepravdivého údaj, miesto, čas a spôsob a iné okolnosti, za ktorých bol predmetný údaj oznámený, ďalšie možnosti rozšírenia tejto informácie, osobu pôvodcu nepravdivej informácie, rovnakého adresáta, ktorého sa predmetná informácia týka, a v neposlednom rade, možnosť vzniku následku predvídaného ustanovenia § 373 Tr.zák.

Práve s poukazom na § 17 Tr.zák. úmyselné zavinenie páchatel'a musí pokrývať všetky zákonné znaky prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr.zák. a to najmä pokiaľ ide o vedomostnú zložku úmyselného zavinenia.

To znamená, že pokiaľ páchatel' vôbec nevie, že ním prezentovaný údaj je nepravdivý, ale práve naopak, je presvedčený o tom, že je pravdivý, tak potom u neho absentuje vedomostná zložka úmyselného zavinenia.

V posudzovanej trestnej veci všetky znaky objektívnej stránky prečinu ohovárania podľa § 373 Tr.zák. naplnené neboli, čoho dôsledkom je jediný možný záver, a to že skutok nie je trestným činom.

V danej trestnej veci rozsah zabezpečených dôkazov neumožňuje ani po tom, čo súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom nielen obžalovaného a svedkov, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní, ale i svedka - reportéra predmetnej reportáže - svedka M. Q. vysloviť záver o nepravdivosti obžalovaným uvádzaných skutočností, nakoľko ním prezentované informácie sú v podstate neoveriteľné.

Tu súd poukazuje hneď v tejto časti na výpoveď samotného svedka - reportéra predmetnej reportáže M. Q., ktorý sám na hlavnom pojednávaní vypovedal, že i on sám z titulu svojej pracovnej činnosti a „svojich zdrojov na ministerstve školstva“ - ako novinár mal vedomosť o tom, že eurofondovú kauzu ešte pred tým, ako vykonal predmetnú reportáž s obžalovaným mediálne vniesli rektori niektorých vysokých škôl - ktorí tvrdili, že na rozdeľovanie desiatok miliónov eur na vedu a výskum mali vplyv isté skupinky. Niektoré firmy dostali miliónové dotácie na vedu a výskum a pritom nemali žiadnych zamestnancov, ani riadne sídlo spoločnosti. Svedok vypovedal, že problém bol aj s komisiami, ktoré prideliť desiatky miliónov eur jednotlivým firmám a pritom členovia komisií neboli dostatočne kompetentní alebo hodnotili projekty, ktoré neboli z ich technickej alebo odbornej oblasti. Súkromná televízia Markíza, v ktorej predmetný svedok pracoval ako redaktor predmetné veci sledovali, robili o týchto skutočnostiach reportáže a následne sa snažili zistiť, ktoré komisie, resp. ktoré prípady boli problematické. I predmetný svedok mal svoje „zdroje“, na Ministerstve školstva SR - tieto zdroje svedkovi konkretizovali päť komisií, ktoré mali byť problematické z hľadiska pridelenia dotácií pre konkrétne spoločnosti. Medzi týmito piatimi komisiami podľa svedka mala byť i komisia, v ktorej bol poškodený a ktorá rozhodovala o pridelení peňazí na vedu a výskum obžalovaného. Svedok vypovedal, že niektoré spoločnosti firmy hodnotiteľov i kontaktoval - snažil sa overiť informácie. Zároveň predmetný svedok vypovedal - že predmetným mailom, ktorý dostal od obžalovaného tieto jeho podozrenia len potvrdil. I sám obžalovaný podania nahlásil v písomnej forme - podobe podozrenia a informácie z korupčného správania ešte pred odvysielaním predmetnej relácie. Obžalovaný nikdy neinicioval vo vzťahu k potrebe inak ako písomnou argumentáciou adresovanou na prieskum oprávneným inštitúciám tieto skutočnosti oznamovať.

Z výpovede svedka M. Q. vyplynulo, že keďže tento mal informácie - indície od zdrojov vysokopostavených na Ministerstve školstva Slovenskej republiky ako i následne od obžalovaného - vykonal predmetnú reportáž.

Sám svedok M. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že predmetné „zdroje z Ministerstva školstva Slovenskej republiky - mu hovorili o jednotlivých komisiiach - a i komisii, v ktorej mal byť poškodený - pretože u týchto komisiiach bola spájaná neobjektívnosť - i keď predmetný svedok odmietol uviesť mená týchto osôb (pretože išlo o jeho zdroj - novinárske tajomstvo) - je potrebné priradiť prioritu hodnovernosti výpovede predmetnému svedkovi, pretože práve s výkonom jeho činnosti súvisí i ochrana zdrojov a tak, aby práve tieto za stavu poskytnutia ochrany neoznámenním ich identity boli chránené, pokiaľ by túto ochranu nedokázal poskytnúť štát precíznou aplikáciou práva.

Práve v tom čase mu prišiel e-mail od obžalovaného - ktorý mu uviedol, čo sa jemu stalo - bolo to v mesiaci júl 2017. Po predmetnom e-maile sa stretol s obžalovaným a urobil s ním predmetnú reportáž, ktorá bola vysielaná v televíznych novinách. Zároveň svedok vypovedal, že ku predmetnej relácii - reportáži keď ju spravil - dal priestor, aby sa vyjadrila i druhá strana - t.j. poškodený, ktorému telefonoval. Túto skutočnosť potvrdil poškodený a novinárovi - svedkovi uviedol, že je to absurdné.

Zároveň svedok vypovedal - tak ako je to i vyššie uvedené - že predmetný e-mail, ktorý dostal od obžalovaného a následné jeho stretnutie s ním - nešlo len o tvrdenie obžalovaného, ktoré by bolo osamotené - boli to i predmetné dva zdroje na ministerstve školstva SR - o ktorých vypovedal, že boli a aj sú na vysokých manažérskych postoch predmetného ministerstva a obžalovaný bol iba potvrdzovateľ týchto indícií, ktoré predmetný reportér (svedok) k dispozícii mal. Svedok mal za to, že zverejnenie predmetných informácií, ktoré následne od obžalovaného získal považoval za verejný záujem.

V predmetnej veci obžalovaný počas celého dokazovania vypovedal, že poškodený Ing. D. L. sa vyhráždal i tým, že projekt bude hodnotený negatívne a tým spôsobom poskytnuté prostriedky z európskych štrukturálnych fondov na účely výskumu v spoločnosti Prefa Alfa, a.s. nebudú. O tejto skutočnosti predložil i listinný dôkaz - rozhodnutie o neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo dňa 10.mája 2017.

Obžalovaný po celý čas dokazovania vypovedal, že on na stretnutí, ktoré bolo v mesiaci február 2020 počul - že poškodený žiadal cca 20 % z projektu. Podľa výpovede obžalovaného predmetná požiadavka súvisiaca s províziou 20 % z projektu zaznela dňa 03.02.2017. Trval na tom, že predmetná požiadavka odznela dňa 03.02.2017 - kedy tam bola prítomná i svedkyňa G. H.. V tom čase tam prítomný podľa výpovede obžalovaného nebol svedok JUDr. G. R. - pretože tento odišiel na krátku chvíľu.

Zároveň k tejto okolnosti je založené v spise - podnet na preskúmanie rozhodnutia č. 21764/2017 mimo odvolacieho konania zo dňa 22.mája 2017 - ktorej predsedom predstavenstva bol obžalovaný a predmetný podnet bol adresovaný Výskumnej agentúre so sídlom Bratislava, Hanulova č. 5/B, rozhodnutie č. 21764/2017 o neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo dňa 10.mája 2017 ako i nahlásenie podozrenia z korupčného správania Výskumnej agentúre SR zo dňa 26.júla 2017.

Svedok JUDr. G. R. - potvrdil, že on sa osobne zúčastnil stretnutia medzi obžalovaným a poškodeným. Predmetné stretnutie sa malo uskutočniť v priestoroch Výskumného ústavu zväračského. Nosnou témou malo byť rokovanie o spolupráci medzi Výskumným ústavom zväračským a firmami obžalovaného. Predmetné stretnutie trvalo asi 30 - 45 minút - na ktorom okrem ich troch bola prítomná ešte jedna žena (svedkyňa G. H.). Na predmetnom stretnutí vypovedal, že zo strany poškodeného nezaznela požiadavka ohľadom vypýtania si úplatku (20 % z hodnoty príspevku) a preto po odvysielaní predmetnej relácie bol zaskočený, pretože podľa neho - keďže bol na predmetnom stretnutí o nejakých úplatkoch alebo finančných prostriedkoch založených za nejakým účelom sa nehovorilo.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že iniciátorom predmetného stretnutia, ktoré bolo vo februári 2017 - kde bola prítomná i svedkyňa G. H., ako i obžalovaný a poškodený bol on. Predmetné stretnutie sa malo týkať novej spolupráce Výskumného ústavu zväračského a firmami obžalovaného. Predmetné stretnutie sa zameralo na to, že poškodený - bol v hodnotiacich komisiách na Ministerstve školstva SR - kde sa rozhodovalo o projektoch, aj podpore sprostredkovania pre vedu a výskum. Predmetom stretnutia bol i projekt a o jeho hodnotení bola debata medzi obžalovaným a poškodeným.

Svedkyňa G. H. vypovedala - že na predmetnom stretnutí vo februári 2017 sa ona tiež osobne zúčastnila za prítomnosti obžalovaného, poškodeného a vyššie uvedeného svedka. Poškodený im oznámil, že je hodnotiteľ ich projektu. Zároveň im oznámil, že projekt nespĺňa dva kritériá - čo podľa nej bolo zvláštne - lebo ona vo svojich podkladoch mala dôkazy, že práve tieto ako i ďalšie kritériá ich projekt spĺňa. I keď mala pripravené všetky podklady na vysvetlenie ku odbornej debata na tomto prvom stretnutí nedošlo. I keď boli zo strany poškodeného vytykané ekonomické ukazovatele - bolo potrebné, aby bol hodnotený obsah projektu a nie formálne náležitosti - ktoré sa hodnotia, resp. posudzujú predtým ako projekt ide ku konkrétnemu odbornému hodnotiteľovi. Diskusia bola medzi obžalovaným a poškodeným. Zároveň zo strany poškodeného im bolo oznámené, že môže bodové ohodnotenie projektov znížiť tak, že sa voči tomu nebudú môcť odvolať a ich projekt môže posunúť inému hodnotiteľovi a už im nebude vedieť garantovať, že ich projekt hodnotením vôbec prejde. Na predmetnom stretnutí im poškodený nevytkol nič z odbornej stránky. Predmetná skutočnosť sa následne i stala - pretože i keď celkovými hodnotením prešli - ale vzhľadom na nízky počet bodov skončil ich projekt tesne pod čiarou - v zásobníku - t.j. projekty, ktoré zostanú v zásobníku, sú síce schválené, ale nie pre ne dostatočný zdroj finančných prostriedkov

Stretnutia s poškodeným kde bola ona prítomná boli dva - jedno stretnutie bolo v priestoroch Výskumného ústavu zväračského - kde bolo rokované ohľadom žiadosti o nenávratný finančný príspevok z výzvy Ministerstva školstva SR. Pri tomto stretnutí bol prítomný obžalovaný, predmetná svedkyňa, poškodený ako i svedok JUDr. G. R..

Druhé stretnutie už bolo len za prítomnosti obžalovaného, poškodeného ako i predmetnej svedkyne v reštaurácii Berg v Bratislave - Petržalka. Na predmetnom prvom stretnutí, ktorý prebiehal v priestoroch Výskumného ústavu zväračského sa svedkyňa na hlavnom pojednávaní ohľadom - či poškodený tu od obžalovaného žiadal nejaké finančné prostriedky vyjadrila, že určite nie priamo. Tým, že im vyhrážal, že im odoberie body - tak podľa nej to robil za účelom získania nejakých financií. Mala za to, že ako hodnotiteľ ich nemal kontaktovať. Ona sa totiž dozvedela, že pozitívne hodnotenie stojí 20 % z výšky nenávratného finančného príspevku a to sa dozvedela od obžalovaného, ktorý podľa nej sa dozvedel od predmetných osôb - konkrétne sa vyjadriť nevedela. O tom, či pred ňou odznela provízia 20 % si nebola celkom istá.

Podľa výpovede predmetnej svedkyne svedok JUDr. G. R. tu pôsobil ako „mediátor“ snažiaci sa o kompromis medzi obidvoma stranami. Vo veci bolo dohodnuté ďalšie stretnutie a to v reštaurácii - asi dva týždne po prvom stretnutí. Na predmetnom stretnutí boli už len oni traja - svedkyňa, obžalovaný a poškodený. Opätovne sa prejednávali obsahové ako i ekonomické náležitosti hodnotených projektov. Poškodený na stretnutí - prvom sa predstavil ako hodnotiteľ ich projektu (projektu, ktorý predložila spoločnosť Prefa Alfa, a.s.).

Svedok H. R. potvrdil, že s obžalovaným sa stretol jedenkrát na stretnutí z dôvodu jeho možnej spolupráce medzi firmami (obžalovaného) a Výskumným ústavom zväračským (predmetný svedok bol predseda predstavenstva). Predmetné stretnutie sa uskutočnilo sa prítomnosťou ich troch osôb a to dňa 02.februára 2017. Okrem ich troch na predmetnom stretnutí nebol nikto prítomný. Stretnutie trvalo asi 45 minút - kde obžalovaný im prezentoval svoje podnikateľské aktivity - najmä v oblasti hlbinného uchovávanía energií. Predmetom diskusie bola čisto vzájomná spolupráca - medzi Výskumným ústavom zväračským a spoločnosťami obžalovaného. Potvrdil, že okrajovo bola dotknutá i téma eurofondov - ale v zmysle že spoločnosti obžalovaného mali skúsenosti s čerpaním finančných prostriedkov z eurofondov, rovnako ako i Výskumný ústav zväračský. On osobne pri tom, ako poškodený si vypýtal od obžalovaného úplatok (20 % hodnoty z príspevku) za bodové ohodnotenie projektu nebol. Bol len na jednom stretnutí. O tom, že si poškodený mal vypýtať od obžalovaného predmetný úplatok (20 % hodnoty príspevku) za vyššie bodové ohodnotenie projektu spoločnosti Prefa Alfa, a.s. sa dozvedel z médií.

Pokiaľ išlo o poškodeného tento tiež potvrdil, že stretnutia s obžalovaným boli aj dňa 02.februára 2017 aj dňa 03.februára 2017 - kde dňa 03.02.2017 bola prítomná i svedkyňa G. H., obžalovaný, on (poškodený) ako i svedok JUDr. G. R.. V celom rozsahu poprel, že by on dňa 03.februára 2017 žiadal od obžalovaného úplatok.

Zároveň vypovedal, že on ako hodnotiteľ mal už predmetný projekt dňa 03.februára 2017 vyhodnotený, ale čakalo sa ešte na hodnotenie spolu hodnotiteľa. Zároveň potvrdil, že bolo i tretie stretnutie dňa 24.februára 2017 v reštaurácii BERG v Bratislave.

Z uvedeného tak vyplýva, že jedinými vo veci vykonanými a použiteľnými dôkazmi - ktoré z hľadiska posudzovania pravdivosti obžalovaným zverejnenej informácie svedčia dôkazy proti nemu - je výpoveď poškodeného.

Práve s prihliadnutím na predmetné ustanovenie žalovaného trestného činu - prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, 2 písm. c/ Tr.zák. - ako i osobitosti zverejneného údaja, ktorého pravdivosť je predmetom posudzovania - nie sú skutočnosti vyplývajúce z výpovede poškodeného samy o sebe (bez toho, aby boli podporované inými dôkazmi) dostatočným podkladom pre záver smerujúci k vysloveniu viny obžalovaného (z hľadiska istoty vyžadovanej pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti pre stíhaný trestný čin).

Záver nie je možné interpretovať „fa contrario“, t.j. že informácia zverejnená obžalovaným je pravdivá alebo že tvrdenie poškodeného je nepravdivé. V trestnom konaní je však v otázke viny nevyhnutné vychádzať z istoty aspoň na úrovni zásady „bez akýchkoľvek pochybností“.

V danej trestnej veci rozsah zabezpečených dôkazov neumožňuje vysloviť záver o nepravdivosti obžalovaných uvádzaných skutočností, nakoľko ním prezentované informácie sú v podstate neoveriteľné.

Tým súd nijakým spôsobom netvrdí, že tieto informácie sú pravdivé, avšak vzhľadom na objektívnu stránku trestného činu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr.zák. je z hľadiska vyvodenia trestnoprávnej

zodpovednosti nevyhnutné, aby nepravdivosť údajov bola preukázaná jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností rozumných.

V predmetnej žalovanej veci vzhľadom na predmetnú dôkaznú situáciu - z tvrdenia obžalovaného, ktorého pravdivosť alebo nepravdivosť pre vyodenie trestnoprávnej zodpovednosti nie je možné objektívne zistiť - nie je vo veci naplnený znak objektívnej stránky charakterizujúci konanie predpokladané danou skutkovou podstatou žalovaného trestného činu.

Vo veci aj po vykonaní dokazovania pred súdom je možné vysloviť pochybnosti i vo vzťahu k otázke naplnenia ďalšieho znaku objektívnej stránky predmetného žalovaného trestného činu - ktorý sa viaže k následku.

Potrebné je v tejto veci uviesť - že pri žalovanom trestnom čine sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby páchatel vedel o nepravdivosti rozširovaného údajov a o tom, že ním môže v značnej miere ohroziť vážnosť u iného spoluobčana. Nepostačuje, aby páchatel mal v tom smere len eventuálny úmysel. Znamená to tak - ako to bolo i v tejto trestnej veci - obžalovaný bol presvedčený o tom, že jeho údaj je pravdivý - absentovala tak vedomostná zložka úmyselného zavinenia.

Skutočnosť, že predmetné rozširované údaje boli neoverené, nepravdivé a súčasne spôsobilé privodiť značné ohrozenie vážnosti napádanej osoby - charakterizuje síce objektívnu stránku trestného činu - ale sama o sebe nevytvára nič o tom, či o uvedenej povahe údajov obžalovaný vedel a či bol uzročený s následkom, ktorý ich šírením mohol spôsobiť (Uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp.zn. 5 Tdo 873/2002, zo dňa 07.11.2002).

Ako súd už vyššie rozviedol v teoretickej línii - žalovaný trestný čin v súlade s teóriou Trestného zákona - je trestný čin ohrozovací - znamená to tak, že na vyodenie trestnoprávnej zodpovednosti sa nevyžaduje, aby reálne došlo k narušeniu vážnosti iného u spoluobčanov, jeho poškodeniu v zamestnaní, v podnikaní, v narušení jeho rodinných vzťahov alebo v spôsobení mu inej vážnej ujmy, postačí, ak je oznámenie nepravdivého údajov spôsobilé taký následok vyvolať v značnej miere.

Predmetná informácia vo vzťahu k poškodenému bola vysielaná v televízii v relácii Televízne noviny - teda v médiách, ktoré boli sprostredkovatelia informácií. Samotná informácia, ktorá bola podaná obžalovaným môže vyvodzovať záver o miere jeho spôsobilosti poškodiť osobu - poškodeného, ktorý bol dotknutý zverejneným údajom. V tom čase podľa výpovede poškodeného bol tento v pracovnom pomere v predmetnom Výskumnom ústave zväračskom.

Ako bolo preukázané z odpisu obchodného registra, v čase od 03.októbra 2003 do 22.marca 2007 bol podpredseda predstavenstva Výskumného ústavu zväračského, a.s., od 23.marca 2007 do 16.júna 2015 bol predseda predstavenstva predmetného ústavu Výskumného ústavu zväračského, a.s.

Od 17.júna 2015 do 11.apríla 2018 bol členom predstavenstva predmetného ústavu. Riaditeľom generálnym podľa výpovede poškodeného bol do 15.apríla 2017 - tj. ešte v čase keď nebola odvysielaná predmetná relácia.

Predmetná relácia bola odvysielaná dňa 30.júla 2017.

Ako bolo preukázané z výpovede poškodeného predmetný pracovný pomer vo Výskumnom zväračskom ústave ukončil dňa 09.februára 2018 - ako dôvod ukončenia pracovného pomeru uviedol však - že došlo k vstupu nového partnera a zmene generálneho riaditeľa a ako opätovne poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal predseda predstavenstva svedok H. R. - i keď v predmetnej veci stál na jeho strane lebo vedel, že je nezmysel z povahy veci - ale opätovne potvrdil, že do zväračského ústavu vstúpil nový člen nedokázal ani on ustáť jeho postavenie. Zároveň na druhej strane vypovedal poškodený, že „je síce pravdou, že mi nebolo nikdy povedané, že budem musieť skončiť kvôli tejto kauze - ale potom som sa z rôznych zdrojov dozvedel, že novému vedeniu táto kauza prekáža, že to škodí imidžu Výskumného zväračského ústavu a tak sme sa dohodli na ukončení pracovného pomeru. S týmto mojím odchodom bol reťazovo spojený odchod z mnohých ďalších funkcií, napr. z Prezídia medzinárodného zväračského inštitútu, z Predstavenstva európskej zväračskej federácie, skončil ako prezident Zväzu výskumných organizácií neziskového sektora, skončil ako člen rady vlády pre vedu, techniku a inovácie, na pozícii člena prezídia Asociácie zamestnávateľských zväzov a združení, musel ukončiť členstvo vo viacerých komisiách a radách napr. v Rade výskumnej agentúry - toto všetko bolo spojené s tým, že prestal pracovať vo Výskumnom zväračskom ústave“. Takisto mal vážne obavy, že si bude musieť nájsť primerané a kvalifikované nové zamestnanie - čo potvrdila skutočnosť, že bol stále nezamestnaný.

Pracovný pomer bol rozviazaný na základe dohody medzi poškodeným a zamestnávateľom a nie výpoveďou. Tento pracovný pomer bol rozviazaný dňa 08.februára 2018. Následne bol do 01.augusta 2019 vedený na úrade práce.

Z potvrdenia Asociácie zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky vyplynulo, že poškodený bol od mesiaca máj 2008 do januára 2018 riadnym členom prezídia AZZZ SR ako zástupca člena VÚZ -PI-SR z.z.p.o.

Zároveň popri tejto funkcii bol zástupcom predmetnej asociácie v nasledovných orgánoch a komisiách:

- člen Rady vlády SR pre vedu, techniku a inovácie (RVVTI)
- člen Rady Výskumnej agentúry pri MŠVV a Š SR
- člen Rady pre Technickú normalizáciu (RTN), ÚNMSR
- člen Slovenskej akreditačnej rady (SAR), ÚNMSR
- člen pracovnej skupiny pre hodnotenie OP Val na MŠVVaŠ
- člen Komisie na prípravu štátnych programov VaV na MŠVVaŠ
- člen Slovenského výboru FEANI pri ZVTS SR.

Poškodený v predmetnej veci po odvysielaní predmetnej relácie - dňa 03. augusta 2017 podal podnet na začatie trestného stíhania a dňa 12. apríla 2019 žalobu na ochranu osobnosti.

Ako vyplynulo z predmetnej odvysielanej reportáže TV Markíza (30. júl 2017 - v čase od 19:02:40 do 19:05:35 pod názvom „PREHOVORIL O ÚPLATKOCH“

-obžalovaný: Pán L. nás navštívil počas toho procesu hodnotenia a povedal nám, že aké sú ceny za úspešné hodnotenie.

-redaktor: Pán L. hovoril o všimnom, teraz zrejme si asi žiadal úplatok. V akej výške?

-obžalovaný: to, pán L. hovoril okolo dvadsiatich percentách. My sa bavíme o sume dvadsať percent zo siedmich miliónov.

Z predmetnej reportáže či už prehrávky, ktorá súhlasí s prepisom založeným na strane č. I. 60 - však nevyplývajú skutočnosti, ktoré sú uvedené vo výrokovvej časti obžaloby: - „Pán L. nás navštívil počas toho procesu hodnotenia a povedal nám, že aké sú ceny za úspešné hodnotenie (potiaľ je zhoda) - zhoda však už nie je „Pán L. hovoril o všimnom, teraz zrejme si asi žiadal úplatok (to je vyjadrenie redaktora a nie obvineného) a až následne obžalovaný vypovedal: to, pán L. hovoril okolo dvadsiatich percentách. My sa bavíme o sume dvadsať percent zo siedmich miliónov.“ - prepis č. I. 60.

Podľa názoru súdu vzhľadom na vyššie uvedené, vždy je potrebné posudzovať celkový kontext a spôsob, ako bola informácia prezentovaná zo strany obvinenej osoby, prípadne aj iné okolnosti, za akých k zverejneniu došlo.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na podanie od TELEVÍZIA MARKÍZA, zo dňa 30. augusta 2018 - v ktorej je uvedený - že požadovaný nezostrihaný záznam rozhovoru (rozhovorov) redaktora s pánom W. Q. - ktorý bol podkladom pre danú reportáž (reportáže) Vám nemôžeme zaslať, z dôvodu, že ním už k dnešnému dňu nedisponujeme, nakoľko nezostrihané záznamy rozhovorov ukládáme len pre interné účely na nevyhnutnú dobu“.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na výpoveď svedka - M. Q., redaktora predmetnej relácie, ktorý bol vypočutý pred súdom

Z predmetného výsluchu mal súd preukázané - i na základe jednotlivých otázok, ktoré boli predmetnému svedkovi ukladané, že za kontext, za zábery obžalovaný nemohol niesť zodpovednosť. Vo veci mu zo strany predmetného svedka nebola poskytnutá autorizácia relácie pred jej odvysielaním. Pokiaľ išlo o predmetný materiál sám svedok vypovedal, že relácia - reportáž, ktorá sa vykonáva sa vždy zostriháva. Tak ako to vyplynulo z listinného dôkazu predloženého Televíziou Markíza zo dňa 30. augusta 2018, ale i z výpovede samotného svedka predmetný materiál v ucelenej podobe sa nearchivuje a teda nebol k dispozícii ani súdu, ale ani orgánom činným v trestnom konaní. Archivácia je len sedem - osem dní odo dňa vyjdenia reportáž - približne, čo potvrdil i predmetný svedok. Dokazovanie preto vykonané iba zabezpečením videozáznamu získaného z archívnych internetových záznamov je nedostatočné.

Svedok potvrdil, že obžalovaný sa nepodieľal na vzniku predmetnej relácie z dôvodu základu novinárskej etiky, ktorým je nezávislosť a nestrannosť - pretože relácia je vykonaná tak, ako ju vykoná žurnalista (v danom prípade predmetný svedok). Svedok vysvetlil postup - t.j., že on napíše text reportáže - tento text ide na schválenie vedúcemu vydania a až po tejto korekcii vzniká reportáž. Výsledok predmetnej reportáže je teda len tvorba novinára - a v danom prípade obžalovaný sa na nej teda nepodieľal. Za konečnú verziu reportáže zodpovedá šéfredaktor alebo riaditeľ centra spravodajstva športu a publicistiky.

Predmetná reportáž sa vždy zostriháva - vo výslednej reportáži sú vždy len určité úseky z rozhovoru, takže pôvodný rozhovor musí byť nejakým spôsobom zostrihaný - i keď svedok vypovedal, že vždy sa snažia dať do

predmetnej reportáže konkrétne ucelenú myšlienku. V súvislosti s predmetnou reportážou vypovedal, že ju on zostrihal, napísal text reportáže - a tento išiel následne na kontrolu vedúcemu vydania - či niečo bolo na reportáži upravené vzhľadom na odstup času sa vyjadriť nevedel. Taktiež obžalovaný nemal možnosť autorizácie, nemal dosah na prípravu, tvorbu, výrobu a obsah relácie. Nebol obžalovaný ani oboznámený s konečnou podobou predmetnej reportáže.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, teda, že páchatel musí mať vedomosť o tom, že údaj je nepravdivý a že svojím oznámením môže značnou mierou ohroziť vážnosť iného u spoluobčanov alebo spôsobiť ďalšie zákonom predpokladané následky.

Súd zároveň vo veci konštatuje, že nielen na základe výpovede obžalovaného, ale i z predložených dôkazov bolo preukázané, že obžalovaný nebol spokojný s takýmto postupom v súvislosti s ich predloženým projektom. Po tom, čo žiadateľ PREFA ALFA, a.s., ktorej predsedom predstavenstva bol obžalovaný obdržal rozhodnutie o neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo dňa 10.mája 2017 bol zo strany predmetnej spoločnosti podaný podnet na preskúmanie predmetného rozhodnutia dňa 22.mája 2017. Dňa 26.júla 2017 písomne predmetná spoločnosť v mene predsedu predstavenstva (obžalovaného) doručil podanie - nahlásenie podozrenia z korupčného správania Výskumnej agentúry SR ako i podanie - poskytnutie informácie o stave aplikovaného výskumu pod vedením Výskumnej agentúry Ministerstva školstva a návrh na prešetrenie vzniknutej nezrovnalosti. Vo veci bolo obžalovaným podané trestné oznámenie - ktoré bolo uznesením zo dňa 15.decembra 2017, právoplatné dňa 19.decembra 2017.

Z uvedeného tak vyplýva, že je málo pravdepodobné - aby obžalovaný, ktorý na základe predmetných podaní ako i podaného trestného oznámenia - uvádzal tak o poškodenom nepravdivé údaje, ak by nebol presvedčený o tom, že k takémuto konaniu zo strany poškodeného prišlo, resp. že mal dojem taký, že sa poškodený takýmto spôsobom vyjadroval alebo že jeho konanie k takémuto smerovalo.

Je teda na základe takto vykonaného dokazovania len veľmi ťažko imputovať obžalovanému, že jeho cieľom bolo pred kamerami zdiskreditovať poškodeného oznámením nepravdivého údaju. Obžalovaný ako to vyplýva z jeho výpovedí, bol bytostne presvedčený o takomto konaní zo strany poškodeného a robil príslušné kroky, aby sa takémuto konaniu aj v budúcnosti predišlo.

Ako súd už konštatoval vo veci vypočutý svedok M. Q. - vypovedal, že s obžalovaným počas predmetnej medzi nimi konanej reportáže pri komunikácii s obžalovaným necítil z jeho strany žiadnu zášť alebo pocit či snahu o pomstu voči tomu, koho spomínal. Za konečnú verziu predmetnej relácie zodpovedá šéfredaktor a právnu zodpovednosť nesie spoločnosť Markíza

Pokiaľ bola predmetná inkriminovaná relácia odvysielaná súkromnou televíziou Markíza, obžalovaný nemal akýkoľvek dosah a možnosť ju autorizovať. Akým spôsobom bola predmetná relácia odvysielaná je vecou televízie Markíza. Redaktor predmetnej televízie na hlavnom pojednávaní potvrdil, že s konečnou podobou predmetnej relácie obžalovaný nebol oboznámený. Inými slovami povedané - že za údaj označujúci osobu poškodeného - v žiadnom prípade nenesie zodpovednosť obžalovaný, ale výlučnú zodpovednosť za scenár, tvorbu, výboru a napokon aj finalizáciu a následné odvysielanie je na strane redaktorov televízie súkromnej televízie Markíza - ako narábali a vyhodnotili skutočnosti, ktoré im obžalovaný oznámil.

Zodpovednosť za scenár, tvorbu, výrobu a napokon i za finalizáciu a následné odvysielanie je na strane redaktorov televízie súkromnej televízie - aj ako narábali a vyhodnotili skutočnosti - práve i na skutočnosť „nezostrihovanosti záznamov rozhovorov“.

Je teda evidentné, že ani dokazovaním pred súdom nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver o úmyselnom konaní zo strany obžalovaného v snahe oznámiť o poškodenom nepravdivý údaj, o ktorom by vedel, že je nepravdivý a že by takýmto oznámením chcel poškodenému uškodiť v zamestnaní či v jeho rodinnom živote. V predmetnej veci ide v podstate na jednej strane o tvrdenie obžalovaného, ktorý tvrdí, že ku konaniu poškodeného došlo tak ako to uviedol a na druhej strane o tvrdenie poškodeného, že k takémuto konaniu nedošlo, čo však ešte nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť na strane obžalovaného.

Z povahy takto zverejnenej informácie - kedy obžalovaný okolnosť teoreticky uviedol na otázku redaktora - možno nepochybne dospieť k záveru, že z hľadiska priemerne rozumne uvažujúceho jednotlivca nemôže byť uvedený údaj spôsobilý v značnej miere poškodiť predmetnú dotknutú osobu spôsobom

ako to upravuje Trestný zákon a predmetné ustanovenie daného trestného činu - prečinu ohovárania podľa § 373 Tr.zák.

V predmetnom konaní neboli dané k dispozícii dôkazy o skutočnosti, že by predmetná relácia tak zasiahla do života poškodeného - že by bola ohrozená jeho vážnosť u spoluobčanov.

Pokiaľ išlo o poškodenie v zamestnaní - súd vychádzal z výpovede poškodeného, ktoré vyššie rozviedol - ale i z výpisu Obchodného registra, ktorému tieto okolnosti nenasvedčovali. Pokiaľ išlo o predmetného zamestnávateľa Výskumný ústav zväračský - pracovný pomer bol ukončený až dňa 09.februára 2018 z dôvodu - „došlo k vstupu nového partnera a zmene generálneho riaditeľa“. (č. I. 29)

Zároveň poškodený v rámci svojho výsluchu dňa 04.mája 2018 - vypovedal (č. I. 29 - zadná strana) - „s týmto mojim odchodom bol reťazovo spojený odchod z mnohých ďalších funkcií...“. Toto všetko bolo spojené s tým, že som prestal pracovať vo Výskumom zväračskom ústave“. Toto potvrdil i na hlavnom pojednávaní a súd tieto skutočnosti už vyššie rozviedol.

-údaj spôsobiť inú vážnu ujmu - tiež neboli predložené dôkazy.

V tejto súvislosti poukazuje súd preto na celkový kontext prejavu a predmetnej relácie.

Súd sa preto nemohol stotožniť s naplnením právnej kvalifikácie žalovaného trestného činu .

V tejto súvislosti súd poukazuje i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.augusta 2013, pod sp.zn. 2 Tdo/35/2013 - (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2014 publikované pod č. 6/2014, ako i R 96/2014, rozsudky

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp.zn. 5 Tdo/36/2014, sp.zn. 1 TdoV 10/2015

- ktorý zúžil možnosť uplatnenia princípu tzv. ultima ratio - a to iba kritéria upravené v § 10 ods. 2 Tr.zák. - t.j. princíp ultima ratio uplatňovaný v trestnom práve sa stotožnil s materiálnou stránkou v podobe závažnosti (ktorého posudzovanie prichádza do úvahy iba pri prečinoch). Tým princíp ultima ratio stráca význam interpretačného pravidla, aplikáciou ktorého by bolo možné dospieť k záveru aj o nenaplnení formálnych znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

V tejto súvislosti súd poukazuje i judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) - ak by aj sťažovateľka bola vinná prostriedky dostupné podľa občianskeho práva sú dostatočné na urovanie veci (Kanellopoulou proti Grécku). Použitie prostriedkov trestného práva je prípustné iba vtedy, ak zneužitie slobody prejavu je natoľko závažné a spoločensky nebezpečné, že ho treba sankcionovať trestom ustanoveným v Trestnom zákone.

Taktiež je vždy nevyhnutné, aby sa hodnotil celý prejav a v celom kontexte, nikdy nemožno posudzovať iba jednotlivý vytrhnutý výrok alebo vetu (Ústavný súd Českej republiky, I. ÚS 453/03).

Trestné právo je prostriedkom ultima ratio - teda ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť, čo znamená, že v trestnoprávnej náuke ako aj v praxi sa už tradične vychádza zo zásady pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité ako len najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušení spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt - teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví nie sú dostatočné, a teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné.

Princíp trestného práva - ako prostriedku ultima ratio sa prejavuje najmä v prípadoch, ktoré majú súkromnoprávny základ, pričom v takýchto prípadoch, musia orgány činné v trestnom konaní a súd vykladať znaky skutkových podstát s vedomím, že princíp ultima ratio je neoddeliteľnou súčasťou formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu a má vplyv aj na subjektívnu stránku trestného činu a musí tiež náležite zvažovať, či je možné využiť inštitúty iných právnych odvetví na namietané porušené práva a či týmto inštitútmi možno reálne dosiahnuť nápravy, ak k porušeniu práva skutočne došlo. Nepriamo to naznačil i odvolací súd v tejto veci vo svojom zrušujúcom uznesení, pod sp.zn. 1 To/7/2019, zo dňa 17.apríla 2019.

Ústavný súd Českej republiky v náleze pod sp.zn. IV.ÚS 469/2002 zo dňa 29.04.2004 uviedol, že je celkom neprípustná prax, keď sa štandardné civilné vzťahy riešia na úkor jedného z účastníkov prostriedkami trestného práva. Týmto spôsobom totiž dochádza k nerovnému postavenia osôb v ich vzájomných vzťahoch a k neúčte orgánov verejnej moci k rovnosti občanov.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť - že vo veci bola podaná žaloba na ochranu osobnosti na Okresnom súde Bratislava IV zo strany poškodeného - kde ide o rovnaký skutkový základ (súvisiaci i s predmetnou odvysielanou reláciou televízie MARKÍZA) a teda je predmetom Civilného sporového poriadku (v spore o ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Tiež je potrebné uviesť - že jedným zo základných politických práv každého občana je sloboda prejavu a právo na jeho verejnú prezentáciu, čo rezultuje i článok 26 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, článok 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Je preto prirodzené, že každý má dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové úsudky (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. II. ÚS 153/08). samozrejme na druhej strane je potrebné uviesť, že i sloboda prejavu má svoje hranice a limity - ako to opätovne deklaruje Ústava Slovenskej republiky - článok 19 ods.2, 3.

V tejto konkrétnej veci - tiež možno ešte uviesť, že u obžalovaného išlo o hodnotiaci úsudok vyjadrujúci jeho subjektívny názor.

Súd preto obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pretože skutkový dej sa síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu. Dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť jednoznačný objektívny záver, že konanie obžalovaného možno posúdiť ako trestný čin.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodený Ing. D. L. si v tomto trestnom konaní vo vzťahu k obžalovanému uplatnil ako náhradu škody - 50 000,-- Euro ako škodu súvisiacu s týmto trestným činom - z titulu ušlého zárobku (č. I. 195, 226). Z dôvodu, že súd obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. por. aplikoval vo vzťahu k poškodeným ustanovenie § 288 ods. 3 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo
na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho
súdu.

dňa jeho oznámenia